

Udskriftsdato: 13. december 2025

KEN nr 9048 af 11/12/2009 (Gældende)

Landsskatteretskendelse vedr. privat anvendelse af varebil

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin.
Landsskatteretten, j. nr. 09-00931

Landsskatteretskendelse vedr. privat anvendelse af varebil

Resumé

Efteropkrævning af vægtafgift kunne ske efter reglerne i skatteforvaltningsloven, således at efteropkrævning kunne ske for perioden inden for den ordinære ansættelsesfrist, hvorimod der ikke kunne ske efteropkrævning ud over denne frist.

Klagen skyldes skattecentrets afgørelse om tillæg for privat anvendelse af varebil i henhold til § 2 i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. (vægtafgiftsloven), idet varebilen er anset for udelukkende anvendt privat.

Landsskatterettens afgørelse

Skattecentrets afgørelse annulleres delvist.

Sagens oplysninger

Det fremgår, at klageren den 6. august 2004 blev registreret som ejer og bruger af en varebil. Varebilen blev i den forbindelse registreret til blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse.

Det fremgår, at klageren er ansat som kursusleder/områdeleder på en erhvervsskole, og at han i den forbindelse kører ud til kunder. Enkelte gange transporteres der tillige materiel i forbindelse med kørslen.

I forbindelse med skattecentrets behandling af sagen har klageren bl.a. oplyst, at han hvert år får bemyndigelse fra arbejdsgiveren til at benytte egen bil, og i bemyndigelsen angives den takst, der ydes for kørslen. Klageren har fremlagt kopi af kørselsbemyndigelse for 2006. Han har endvidere oplyst, at kørsel kunne foretages i en personbil.

Ifølge skattecentrets oplysninger har SKAT den 15. september 2007 fremsendt en pjece »Varebiler på gule plader« til klageren. Endvidere sendte SKAT den 17. oktober 2008 et brev til klageren, hvori betingelserne for anvendelse af varebil registreret til blandet anvendelse var angivet.

Det fremgår, at skattecentret ved brev af 13. november 2008 fremsendte forslag til afgørelse om ændring af registrering af varebilen til udelukkende privat anvendelse med virkning fra købstidspunktet den 6. august 2004 med den konsekvens, at der skal betales fuld privatbenyttelsesafgift fra anskaffelsestidspunktet, hvilken afgift pr. år udgør 5.040 kr.

Skattecentrets afgørelse

Den omhandlede varebil er med virkning fra den 6. august 2004 anset for udelukkende privat anvendt og ikke blandet privat og erhvervsmæssigt i henhold til vægtafgiftslovens § 2.

Der er herved bl.a. henvist til, at klageren er ansat i et lønmodtagerforhold, men at klagers arbejdsgiver ikke stiller krav om, at klageren skal stille eget køretøj til rådighed, ligesom den foretagne kørsel ikke betinger, at kørslen foretages i varebil.

Klagerens påstand og argumenter

Klageren har nedlagt påstand om, at den omhandlede varebil ikke skal anses for anvendt blandet privat og erhvervsmæssigt for perioden, før klageren i efteråret 2008 modtog orientering fra SKAT om registrering af varebiler.

Det er herved bl.a. anført, at klageren har været i god tro hvad angår anvendelsen af varebilen, da han ved købet i august 2004 oplyste til forhandleren, hvilket ansættelsesforhold han havde og har, hvorefter

forhandleren sørgede for indregistrering af bilen efter de regler, der var ham bekendt. Bilforhandleren må forventes at have den fornødne ekspertise.

Det er korrekt, at klageren i september 2007 modtog en pjece vedrørende varebiler på gule plader, men klageren hæftede sig alene ved det faktum, at man nu skulle have et klistermærke til bilen, hvor der står, at den må anvendes til privat kørsel.

I januar 2008 forpagtede klagerens ægtefælle en café, hvilket bl.a. var årsagen til, at varebilen var parkeret dér den 27. september 2008, hvor SKAT tog billeder af varebiler. Da klageren var sikker på, at der ikke var noget galt, reagerede han ikke herpå.

I efteråret 2008 modtog klageren et brev fra SKAT med ordlyden: »Er din bil registreret rigtigt«, men atter hæftede klageren sig ikke rigtigt ved brevets ordlyd, da klageren var sikker på, at alt var i orden.

Efterfølgende – efter at have fået tilsendt brevet på ny – kan det konstateres, at brevets indhold burde være læst, og at man derved kunne have konstateret, at klager ikke opfylder betingelsen for at anvende bilen til blandet erhvervmæssig og privat kørsel.

Fra det tidspunkt hvor klageren har modtaget brevet fra SKAT, kan klageren ikke længere siges at være i god tro, men for perioden forud herfor har klager ikke haft en chance for at vide, at forholdene skulle være således, at der var begået noget ulovligt. Derfor er der ikke grundlag for at korrigere for perioden forud herfor.

Landsskatterettens bemærkninger og begrundelse

Af vægtafgiftslovens § 2, stk. 2, fremgår det bl.a., at et køretøj anses for at blive anvendt privat, når den registrerede ejer (bruger) ikke anvender køretøjer i forbindelse med udøvelse af virksomhed eller er forpligtet til at anvende det ved udførelse af arbejdsopgaver som led i et ansættelsesforhold. Af § 2, stk. 3, nr. 2, fremgår det, at det bl.a. er en betingelse for at anse et køretøj anvendt blandet privat og erhvervmæssigt, at det under hensyn til formålet er nødvendigt, at kørslen udføres med en varebil.

Det fremgår, at klageren i den omhandlede periode udelukkende kan anses for at have anvendt varebilen privat i henhold til vægtafgiftslovens § 2, stk. 2, hvorimod varebilen i perioden har været registreret til blandet privat og erhvervmæssig kørsel i henhold til vægtafgiftslovens § 2, stk. 3.

Spørgsmålet er herefter, om der er hjemmel til at foretage efteropkrævning for perioden tilbage til den 6. august 2004.

Vægtafgift med dertil hørende tillægsafgift for privat anvendelse beregnes og opkræves bl.a. efter reglerne i kapitel 2 i bekendtgørelse nr. 1570 af 20. december 2007.

Af bekendtgørelsens § 2 fremgår følgende:

»§ 2. Afgiften beregnes på grundlag af de ved registreringen eller ved senere anmeldelser tilvejebragte oplysninger om køretøjets art, afgiftspligtige vægt, indretning og anvendelse, herunder om køretøjet benytter benzin som drivkraft eller anden drivkraft.

Stk. 2. Hvis der efter køretøjets registrering sker ændringer med køretøjet, som er af betydning for afgiftens beregning, påhviler det ejeren (bruger) straks at gøre anmeldelse herom til et motorkontor. Ændringerne har afgiftsmæssig virkning fra og med anmeldelsesdatoen.«

Det følger af Landsskatterettens praksis, at bestemmelsen indebærer, at der ikke er mulighed for tilbagebetaling af afgift i de tilfælde, hvor der er opkrævet for meget afgift som følge af ejerens (brugerens) forkerte registrering af varebilens anvendelse. Der kan i den forbindelse henvises til Landsskatterettens kendelse af 4. november 2005, offentliggjort i SKM2005.531.LSR og til kendelse af samme dato, offentliggjort i SKM2005.535.LSR, der vedrørte samme periode.

Opkrævning og beregning af afgift efter bekendtgørelsens § 2 sker på grundlag af de registrerede oplysninger, ligesom ændringer der har betydning for afgiftens beregning først har afgiftsmæssig virkning fra og med anmeldelsesdatoen. Bekendtgørelsens § 2, stk. 2, vedrører imidlertid efter sin ordlyd alene

ejerens (brugerens) pligt til at anmelde ændringer, og der er ikke i bekendtgørelsen fastsat særlige regler for myndighederne, hvorefter der kan ske ændring af registrerede oplysninger og efteropkrævning med tilbagevirkende kraft.

Det fremgår endvidere af vægtafgiftslovens § 9, stk. 3, at skatteministeren alene har hjemmel til at fastsætte nærmere bestemmelser for omberegning af vægtafgiften som følge af anmeldte ændringer, herunder bestemmelser om tidspunktet for overgang til de ændrede afgiftsbeløb. Dette må efter rettens opfattelse henvise til de anmeldelser, som ejere (brugere) skal foretage.

På den baggrund må retten nære betænkelighed ved at antage, at der ikke er hjemmel til, at skattemyndighederne efter de almindelige regler i skatteforvaltningsloven kan foretage ændringer med tilbagevirkende kraft med efteropkrævning til følge.

Imidlertid fremgår det af skatteforvaltningslovens § 31, stk. 1, at skattemyndighederne ikke kan afsende varsel om fastsættelse eller ændring af afgiftstilsvaret senere end tre år efter angivelsesfristens udløb. Da skattecentret den 13. november 2008 sendte forslag til afgørelse er denne tre års frist for varsling af ændring af afgiftstilsvaret vedrørende perioden forud for den 13. november 2005 udløbet.

Skattecentret har derfor ved den påklagede afgørelse ved samme lejlighed truffet afgørelse om, at betingelserne for ekstraordinær fastsættelse af afgiftstilsvaret efter skatteforvaltningslovens § 32 er opfyldt. Dette fremgår imidlertid ikke af skattecentrets afgørelse, som hverken omtaler den ordinære frist eller hjemmelen til og grundlaget for en ekstraordinær fastsættelse af afgiftstilsvaret efter skatteforvaltningslovens § 32.

Landsskatteretten finder på den baggrund, at skattecentrets afgørelse lider af en væsentlig mangel, som må antages at have haft betydning for klagerens vurdering af sin mulighed for at anfægte afgørelsen. Allerede af den grund er den påklagede afgørelse partielt ugyldig for så vidt angår perioden forud for den 13. november 2005.

Hvad angår perioden fra den 13. november 2005 og fremefter finder retten ikke, at det af klageren anførte giver anledning til en ændring. Det bemærkes herved, at det ikke er afgørende for spørgsmålet, om klageren var i god eller ond tro. Det afgørende er derimod alene selve anvendelsen af bilen. Da det ikke er bestridt, at der er tale om privat anvendelse efter vægtafgiftslovens § 2, stk. 2, er der ikke grundlag for at give medhold for denne periode.

Skattecentrets afgørelse annulleres derfor delvist for så vidt angår perioden forud for den 13. november 2005, mens den stadfæstes for perioden fra den 13. november 2005 og frem.